సాయంకాలమైంది

- గొల్లపూడి మారుతీరావు

"సాయంకాలమైంది" నవల మొదటి నుంచీ మంచి పుణ్యం చేసుకుంది. ఆంధ్రప్రభలో సీరియల్‌గా వస్తున్నప్పటి నుంచీ వందల్లో అభిమానుల్ని, చాలామంది భక్తుల్నీ పోగుచేసుకుంది. ఈ పదేళ్ళలో ఓ వందమందైనా ఈ నవల గురించి ప్రస్తావించినప్పుడు విశ్వనాథ సత్యనారాయణగారి "వేయిపడగల" ప్రసక్తి, పోలిక తెస్తూ వచ్చారు. అందరికీ చెప్పే అవకాశంలేదు కనుక - యిక్కడ చేతులు కట్టుకు చెప్పే నిజం ఒకటుంది. నేను "వేయిపడగలు" అప్పటికీ, యిప్పటికీ చదవలేదు. అయితే అంతటి మహోరచయిత రచనను నా నవల గుర్తు చేయగలిగినందుకే నాకు ఎంతో ఆనందం. కాస్తపాటి గర్వం.

శ్రీ వైష్ణవ సత్సంప్రదాయ వైభవాన్ని సవివరంగా నాకు తెలియచెప్పిన పూజ్యులు శ్రీశ్రీ భాష్యం అప్పలాచార్యుల వారికీ, శ్రీ సాతులూరి గోపాలకృష్ణమాచార్యుల వారికీ నా ధన్యవాదాలు. ఆంధ్రప్రభలో ఈ నవల రాయడానికి కారకులు మిత్రులు, అప్పటి వారపత్రిక సంపాదకులు వల్లూరి రాఘవరావుగారు. మొదటి అధ్యాయం స్వయంగా చదివి ఆయన చేతిలో పెట్టినప్పుడు పులకించి పాదాభివందనం చేసి అందుకున్నారు. వారి సంస్కారమది.

సరే! మాజీ ప్రధాని పి.వి.నరసింహారావుగారి దగ్గర్నుంచి ఎందరో సాహితీపరులు, పాఠకులు ఈ నవలకు అభిమానులయ్యారు. చాలా మంది భక్తులయ్యారు. చదివి భోరున కన్నీరు కార్చి నాతో గంటలకొద్దీ మాట్లాడిన మహిళలున్నారు. 200ఆలో ఈ నవల ప్రచురితమయింది. సరిగ్గా ఏడు సంవత్సరాల తర్వాత గుంటూరు నుంచి రవికృష్ణ అనే ఓ తెలుగు పండితులు నవల చదివి, ఆనందించి - సవివరంగా ఇందులో కనిపించిన లొసుగుల్ని ఎత్తిచూపుతూ ఎనిమిది పేజీల ఉత్తరం రాశారు. "నా అజ్ఞానం కొద్దీ నెరుసులు అనుకుంటున్నానేమో నేను పానకంలో పుడకలు అనుకుంటున్న వాటిని బాల్య చాపల్యం కొద్దీ మీ దృష్టికి తీసుకువస్తున్నాను" అని సవినయంగా రాశారు. ఈ ఒక్క ఉత్తరాన్నే యిలా ముందుమాటలో ఉటంకించదలిచాను.

వాటిలో అన్నీ లేదా చాలా అంశాలు సహేతుకంగా, సబబుగా వున్నాయి. రెండో ప్రచురణ సందర్భంలో ఆయనకి ఫోన్ చేసి, ఆ సవరణలను మరొక్కసారి తెలియజేయమన్నాను. తెలియజేశారు. వారికి కృతజ్ఞతలు. '

కొన్ని రచనలకు పుట్టిన వేళా విశేషముంటుందేమో. బెర్నార్డ్ షా తన రచనలన్నింటిలో "సెంట్ జోన్"ని ఎక్కడో ఎంపిక చేసి చూపిన గుర్తు. కాలచక్రం ఒరిపిడిలో ముందు తరాలకు నా రచనల్లో ఈ "సాయంకాలమైంది" నవల, "కళ్ళు" నాటిక, "రాగరాగిణి" నాటకం, "జుజుమురా" కథ, "కళ్యాణి" రేడియో నాటిక - యిలా నిలవగలిగితే అది నాకు దక్కిన అదృష్టమేననుకుంటాను.

- గొల్లపూడి మారుతీరావు

విప్లవం అంటే - గతంలో ఆయుధాలతో అడవుల్లో తిరిగేవారు చేసే పని - అని ఒక అభిప్రాయం ఉండేది నాకు. మీరు మీ మీ ఆయుధాలతో సమాజాన్ని కొత్తగానయినా చక్కటి బాటలో నడిపిస్తున్నారు. అందుకు గురువుగారైన మీకు - మీ అనుమతి లేకుండానే - మీ శిష్యుడిగా ప్రకటించుకుంటున్నాను.

జె. శ్రీనివాసరెడ్డి అనే మొద్దు శీను, ఖైదీ నంబరు 405, మహానది బ్లాక్, చర్లపల్లి

(గత సంచిక తరువాయి)

ఆపరేషన్ అయిన ఆరో నెలకి నేలమీద కాలుమోపారు. సుభద్రాచార్యులవారు. ఏభై సంవత్సరాల అలవాటుని కాళ్ళు అప్పటికి మరిచిపోయాయి. శరీరం దూదిపింజలాగా తూలింది. వరదమ్మ భుజం పట్టుకుని అడుగువేశారు. క్రమంగా తెలిసొచ్చిన విషయం చిన్న కుంటి నిలిచిపోయిందని. ఆచార్యులవారి అవిటితనానికి తిరుమల విదేశీ జీవనమంత వయస్సొచ్చింది. ఆపరేషన్ జరిగిన రెండు రోజులముందే కైకవశి పట్నం వచ్చేసింది. అప్పుడప్పుడు జరిగే నవనీతం కేసు విచారణకి కోర్టుకి వెంకటాచలంతో వెళ్ళివచ్చేది.

పద్మనాభంలో సామర్లకోట కుటుంబం స్థిరపడింది. అనారోగ్యం నుంచి కోలుకోగానే పద్మనాభం వచ్చెయ్యమని బుల్లిరాజుగారు పదే పదే బ్రతిమలారు సుభద్రాచార్యులవారిని. ఆసుపత్రినుంచి ఇంటికి చేరిన మూడోరోజునే వెదుక్కుంటూ వచ్చాడో ముసిలి బ్రాహ్మడు. అతని పేరు అనంగాచార్యులు. ప్రస్తుతం కుంతీమాధవస్వామిని సేవించుకుంటున్న అర్చకుడాయన. అయిదుగురు మనుషులకు ఆయనే దిక్కు. అందులో ఓ విధవ చెల్లెలు, ఓ రోగిష్టి అన్నగారూ ఉన్నారు. ఆయనకి కుంతీమాధ్వస్వామే ఆధారం. ఆయన చూడవచ్చింది సుభద్రాచార్యులవారిని పరామర్శించడానికి కాదు. తనగోడు ఆయనకి విన్నవించుకొనడానికి. అనంగాచార్యులు వెళ్ళే సమయానికి ఆచార్యులవారికి ఓ విషయం అర్థమయింది.

అవసరంలో ఉన్న వ్యక్తినే కుంతీమాధవస్వామి ఆదుకున్నాడని. ఈ సంగతి రుక్మిణమ్మ, వరదమ్మకీ తప్ప ఎవరికీ తెలీదు. తెలియాల్సిన అవసరం లేదు. ఈ కారణం చేతనే బుల్లిరాజుగారు ఎంత ప్రాధేయపడినా పద్మనాభం రావడానికి తిరస్కరించారు సుభద్రాచార్యులు. ఏదో కొత్తసాకు చెప్పారు.

సుభద్రాచార్యుల అడ్రసు పట్నానికి ఎందుకు మారిందో వెంటనే అర్థంకాలేదు. తిరుమలకి. మారినట్టు చాలాకాలం తెలియనివ్వలేదు బుల్లిరాజుగారు. అయితే ఎప్పటి ఉత్తరాల్ని అప్పుడు చేరవేయటం క్రమేపీ కష్టమవుతూండటం వల్ల కొత్త అడ్రస్సు తిరుమలకి తెలియచేశారు.

తండ్రి పట్నానికి చేరడం అభివృద్ధిగా అర్థం చేసుకున్నాడు తిరుమల. అతని దృష్టంతా అభివృద్ధివైపే సారించి ఉంది. అందువల్ల సంప్రదాయంలో కూరుకుపోయిన తండ్రి హఠాత్తుగా పట్నంలో ఉండవలసి రావడాన్ని అతని మనస్సు మరోవిధంగా అర్థం చేసుకోలేకపోయింది. ఇది రెండు తరాల పరాయీకరణ (alienation)లో రెండో దశ.

ఈలోగా నవనీతం కేసు విచారణ ముగిసింది. జడ్జి గోవిందరాజులనాయుడుగారు కల్పబుల్ హోమిసైడుగా నేరాన్ని పరిగణించి అయిదేళ్ళు శిక్షవేశారు. అందులో దాదాపు మూడేళ్ళు గడిచిపోయింది. ఇక జరగాల్సిన రెండేళ్ళలో మంచి నడవడికగాను ఏమాత్రం శిక్ష తగ్గినా ఎంత లేదన్నా 18 నెలల్లో నవనీతం విడుదలవుతుంది. తిరుమల సంజీవికి కృతజ్ఞత చెప్తూ మూడు పేజీల ఉత్తరం రాశాడు. జైల్లో రామకోటి చాలా చురుకుగా సాగుతోంది నవనీతానికి. శిక్ష తగ్గిపోయినందుకు బాధపడింది. సంజీవి నవ్వుకున్నాడు. బయటి ప్రపంచంతో ఈ రెండు మూడు సంవత్సరాలూ సంబంధాలు నిలిపింది సంజీవి. మధ్య మధ్య కైకవశి, వెంకటాచెలం, అప్పుడప్పుడు బుల్లిరాజుగారూ వచ్చిపోతున్నారు. ఓసారి కోరుకొండనుంచి భూపతిరాజు వచ్చి పూతరేకుల పాకెట్ ఇచ్చి వెళ్ళాడు. భూపతిని చూసి ఆశ్చర్యపోయింది నవనీతం. ఊహించలేనంత గంభీరమయ్యాడు. అతి త్వరలో బట్టతల కావడానికి అన్ని ఛాయలూ కనిపించాయి. అంతకుమించి శరీరం పెద్దదయింది. వెళ్తూ వెళ్తూ నవనీతం తన నిమిరాడు ఆర్ద్రంగా. రెండు మూడురోజులదాకా భూపతిరాజుని మరిచిపోలేకపోయింది నవనీతం.

జైలునుంచి విడుదలయ్యే సమయం దగ్గర పడుతున్నకొద్దీ నవనీతంలో దిగులు ఎక్కువయింది. దాన్ని కనిపెట్టినవాడు సంజీవి.

"త్వరలో విడుదలవుతున్నందుకు ఆనందంగా లేదూ?" అని అడిగాడు.

"లేదు" అంది నవనీతం.

తనకి పద్మనాభం వెళ్ళాలని లేదు. తన తల్లి ప్రస్తుతం విశాఖలో ఆచార్యులవారింట్లో తలదాచుకుంటోంది. తనూ అక్కడ చేరితే వాళ్ళకి బరువు కావడం తప్ప మరొక గత్యంతరంలేదు. ఆ ప్రపంచం ఆనందంగా తనని మరిచిపోయింది. విడుదలయి తనేం చెయ్యాలి? సంజీవి నవ్వుకున్నాడూ. ఆ ప్రశ్నకి సమాధానం తనకి తెలుసు. విడుదలయి ఆమె ఏం చెయ్యాలో నిర్దిష్టమయిన ప్రణాళిక వేసి ఉంచాడు. ఆ మాటే నవనీతంతో చెప్పాడు సంజీవి.

ఆ ప్రణాళిక తెలిసిన వ్యక్తి మరొకరున్నారు. ఈ దేశానికి ఆవలి తీరంలో అమెరికాలో ఉన్న తిరుమల. తెలిశాక ఆనందంతో ఆరుపేజీల ఉత్తరం రాశాడు తిరుమల సంజీవికి.

ఆమె జైలునుంచి విడుదలవుతున్న రోజు ఎవరికీ తెలియచెప్పలేదు సంజీవి. ఆఖరికి వెంకటాచలానికి కూడా.

ఉదయం పదిగంటలకి జైలు రిజిస్టరులో సంతకాలన్నీ పూర్తయి తన వస్తువులన్నీ తీసుకుని నవనీతం జైలు బయటకి వచ్చేసరికి చెట్టునీడలో ఒకే ఒక వ్యక్తి నిలబడి ఉన్నాడు - సంజీవి. అతని చేతుల్లో పెద్ద పూలగుచ్చం ఉంది. నవనీతం చేతిలో 82 రామకోటి పుస్తకాల బరువుంది. అంతకుమించి గతం మనస్సులో వదిలిపోయి జ్ఞాపకాల బరువు.

సంజీవి ఆమె దగ్గరకి వచ్చి చేతిలో పూలగుచ్చం ఉంచాడు. ఆమె చేతిలో బరువు అందుకున్నాడు.

"ఇప్పుడేం చెయ్యాలి?" ఆ ప్రశ్న నవనీతం అడగలేదు. ఆమె కళ్ళు అడుగుతున్నాయి.

సంజీవి మాటల్లో సమాధానం చెప్పాడు. "ఇన్నాళ్ళూ నా మనస్సులో ఉన్న మాట అడుగుతున్నాను. నన్ను పెళ్ళి చేసుకుంటావా?" అన్నాడు.

హత్య జరిగాకా, విచారణ జరుగుతున్నప్పుడూ, కోర్టులోనూ ఎన్నడూ నవనీతానికి కన్నీరు రాలేదు. కానీ ఈ ప్రశ్న అడుగుతున్న సంజీవిని చూసి అయిదు సంవత్సరాలు తన దగ్గరకి రాకుండా దూరంగా ఉంచిన దుఃఖాన్ని ఒక్కసారి వెళ్ళగక్కేసింది. భోరుమని పసిపిల్లలాగా ఏడుస్తున్న నవనీతాన్ని పసిబిడ్డలాగా పొదివి పట్టుకున్నాడు సంజీవి.

15

రిజిస్ట్రార్ ముందు సంజీవి, నవనీతం పెళ్ళికి సాక్షి సంతకాలు వెంకటాచెలం, పబ్లిక్ ప్రాసిక్యూటర్ తెన్నేటి నారాయణరావుగారు చేశారు. సందడి చిన్నదయినా అక్కడికి వచ్చిన అందరి మనస్సులూ ఆర్ద్రతతో, ఆనందంతో పరవశం అయ్యాయి. విషయం తెలిసి రిజిస్ట్రారు దైవాధీనంగారు వధూవరులని అక్కడే నిలబెట్టి రెండు పూలమాలలు తెప్పించి ఇద్దరిచేతా ప్రత్యేకంగా దండలు మార్పించారు. ఎక్కువ హడావుడి జయవాణిది. కనకాంబరం రంగు కంచిపట్టు చీర ప్రత్యేకంగా ఎన్నికచేసి స్వయంగా నవనీతానికి కట్టి తన గొలుసు కూడా అలంకరించి మరీ రిజిస్ట్రారు ముందు నిలబెట్టింది.

ఇంక చిగర్చదని ఆశలు వదులుకున్న చెట్టుకి పచ్చని చిగుళ్ళు పొడచూపడంలాంటిది. నవనీతానికి, ఆమె ఒక్కరి గురించి ఆలోచిస్తోంది. ఒక్క ఆలోచనే మనస్సులో కదులుతోంది. సంజీవి. ఇలాంటి ఆలోచన అతని మనస్సులోకి ఎలా వచ్చింది? ఎప్పుడూ అతన్ని అంత తదేకంగా పరికించి ఉండదు. తల్లీదండ్రీ ఎవరో తెలీని ఈ వారాలబ్బాయి మోడువారిన మొక్క ముందు చెంబుడు నీళ్ళతో నిలబడిన అపర భగీరథుడిలాగా కనిపించాడు. ఆర్ద్రత గౌరవాన్ని, సాధుత్వాన్ని పెంచుతుంది. భగవంతుడి ముందు భక్తుడి స్థితిని ఎవరో కవి వర్ణించాడు - 'నిర్వీర్యు'డయ్యాడు అని. సంజీవి పట్ల నవనీతం పరిస్థితి అది. రాబోయే నూరేళ్ళ జీవితంలో అతని పట్ల ఆమెకి ఉన్న అమితమయిన గౌరవం, మగాడిపట్ల ఆడదానికి ఉండాల్సిన కోరికని ఏ పదో వరసలోనో ఉంచింది. ఆమె ఏనాడూ అతనికి స్త్రీ ఇవ్వాల్సినంత సుఖాన్ని ఇవ్వలేకపోయింది. అతనూ పుచ్చుకోలేకపోయాడు. అయితే ఇద్దరిలోనూ ఆ ఆనందానికి ప్రాముఖ్యం లేదు. వారి సహజీవనం అకారణంగా ఎప్పుడూ తప్పటడుగు వెయ్యలేదు. కుంటివాడికీ, చేతికర్రకీ సహజీవనం ఎలాంటిది? భక్తుడికీ, భగవంతుడికీ

మధ్య సయోధ్య ఎలాంటిది? పోలిక ఏదైనా వారిద్దరూ చుట్టూ ఉన్న సమాజం అబ్బురంతో చూసేంత ఆదర్శప్రాయమైన జంట అయ్యారు. జీవితం నష్టపోయిన ఇద్దరు కలుపుకున్న స్నేహం అది. ఇందులో స్వార్థం లేదు. ఆకాంక్ష లేదు. విపరీతమయిన తృప్తి ఉంది.

రిజిస్ట్రార్ ఆఫీసులోంచి బయటికి వచ్చాక, "ఒకాయన నీతో మాట్లాడడానికి అమెరికాలో ఎదురు చూస్తున్నాడు" అని నవనీతం చెవిలో చెప్పాడు.

నవనీతం ఆశ్చర్యంగా అతన్ని చూసింది. ఆమె మనస్సులో ఆ క్షణం కదిలిన ఒకే ఒక్క వ్యక్తి జ్ఞాపకం - అదే తిరుమల.

"మీకెలా తెలుసు?" అంది బలహీనంగా.

"ఆయన దగ్గర్నుంచి నిన్ను నేను దోచుకున్నాను కనుక. ఇప్పుడు అమెరికాలో తెల్లవారుఝామున రెండయింది. గంటన్నర నుంచీ ఆయన ఫోన్ దగ్గరే కూర్చున్నాడు, రా, మాట్లాడుదువుగాని" అని రిక్షా ఎక్కించాడు.

టెలిగ్రాఫ్ ఆఫీసులో గంట తర్వాత అంటే అమెరికా లెక్కల్లో తెల్లవారుఝామున మూడు గంటలకి తిరుమల గొంతు వినిపించింది. మాట ఆచితూచి మాట్లాడాలని నవనీతానికి తెలీదు. ఎప్పుడూ దూరంగా తిరుమలని పలకరించలేదు.

"చినబాబూ!" అంది ఈతరాని పిరికి మనిషి వరద నీట్లో ఊతం కోసం అరిచినట్టు.

"చిన్నీ" అని ముద్దుగా పిలిచాడు. ఆ పేరుకి ఆ ఫోన్‌కాల్‌లోనే మొదటిసారిగా బారసాల. కదిలిపోయింది నవనీతం.

"నాకు సంజీవి అంతా చెప్పాడు చిన్నీ. సంజీవిలాంటి భర్త నీకు దొరికినందుకు నాకు చాలా ఆనందంగా ఉంది. మూడు గంటలనుంచీ విపరీతమయిన చలిలో కూర్చుని నీ పెళ్ళి గురించే ఆలోచిస్తున్నాను. చిన్నీ అమెరికా నుంచి నీకేం కావాలి చెప్పు. వైట్‌హౌస్ తెమ్మన్నా పెకిలించుకుని వస్తాను" అన్నాడు.

అటునుంచి వస్తున్న సమాధానం వినిపించకపోయినా తృప్తిగా ఆమె ముఖాన్ని చూస్తూ నలిగిపోయిన షర్టుతో నిలబడిన సంజీవిని గమనించింది.

"మా ఆయనకి మంచి ఉన్నికోటు పంపించు చినబాబు" అంది ఆనందంగా. చాలా సంవత్సరాల తర్వాత ఆమెలో పెల్లుబికిన ఆనందం అది. భర్తని 'మా ఆయన' అనడం కూడా మొదటిసారే.

'మా ఆయన' అన్నప్పుడు ఇండియాలో సంజీవి కళ్ళలో ఆనందాన్ని సరితూచే ఆనందం అమెరికాలో మరో రెండు కళ్ళు అనుభవించాయి. "మీ ఆయనకి రెండు సూట్లు పంపుతాను చిన్నీ. ఒకటి వాళ్ళావిడ అడిగింది. రెండు ఆయన స్నేహితుడు ఆయన పెళ్ళికిచ్చింది. దేవతలకి రెక్కలూ, కిరీటాలూ ఉంటాయని పురాణాలు చెప్పాయి. మనలాగే రెండు కాళ్ళూ, ఓ ముక్కూ, రెండు చేతులూ ఉంటాయని తెలీదు. నీ భర్త చాలామంది ఆడపిల్లలు కలలుగన్నా దొరకని దేవతామూర్తి. జాగ్రత్తగా దాచుకో"

నవనీతం గర్వంగా తనని చూసే చూపుకి అర్థం సంజీవికి బోధపడలేదు. రెండు ఖండాల దూరంలో రెండు హృదయాలు పంచుకున్న రహస్యమది.

"త్వరగా పెట్టేయ్. నాకు నాలుగు వందల యాభై రూపాయల బిల్లవుతోంది" అన్నాడు సంజీవి.

నవ్వుతూ ఫోన్ పెట్టేసింది. ఈ ఫోన్‌కాల్ సంజీవి ఆమెకిచ్చిన పెళ్ళికానుక. ఈ ప్రపంచంలో ఆమె కోరుకునే ఒకే ఒక వ్యక్తితో పంచుకోవాలనుకున్న ఆనందాన్ని నాలుగు వందల యాభై రూపాయలతో సంజీవి ఆమెకి కొనిపెట్టాడు.

'జీవితంలో ఇంకా ఇంత ఆనందం మిగిలి ఉందా?' అనుకుంది నవనీతం.

దండలతో గుమ్మంలోకి వచ్చి నిలబడిన నవనీతం, సంజీవిని చూసి బిత్తరపోయారు సుభద్రాచార్యులు, వరదమ్మ, రుక్మిణమ్మ. దూరం నుంచే ముగ్గురికీ పాదాభివందనాలు చేశారు ఇద్దరూ. వెంకటాచెలం జరిగిన సందర్భాన్ని వివరించాడు.

"దైవానుగ్రహం. మనుషుల్లోనూ దేవుళ్ళుంటారు. నవనీతం నేలరాలిపోవాల్సిన పువ్వుకాదు. నాకు తెలుసు" అన్నారు సుభద్రాచార్యులు.

రుక్మిణమ్మ ఆనందంగా తనమెడలో ఉన్న ఒకపేట పగడాల దండ తీసి నవనీతం మెడలో వేసింది.

వరదమ్మ చిలిపిగా "మా అమ్మాయి పేరు చెప్పి లోపలికి రావయ్యా!" అంది.

నవ్వులతో ఆ ఇల్లు నందనవనమయిపోయింది.

నోటంట మాట రానిదీ, మాటలాడలేనిదీ ఒక్కర్తే - కైకవశి. ప్రపంచంలో ఉన్న భాష యావత్తూ ఆ క్షణంలో ఆమె సొంతమయితే ఆమె ఏం మాట్లాడేది? నవనీతం అదృష్టం గురించా? సంజీవి ఔదార్యం గురించా? త్యాగం గురించా? ఆరాధన గురించా? దగ్గరకు అల్లుడూ, కూతురూ నడచివచ్చినప్పుడు కూతురుని చూడలేదు కైకవశి. అమాంతం అల్లుడి కాళ్ళమీద పడి భోరుమంది. ఆ దృశ్యానికి అక్కడున్నవాళ్ళంతా కదిలిపోయారు. వరదమ్మ కైకవశిని లేవదీసింది.

నవనీతం రాకతో సంజీవి దశ తిరిగింది. నవనీతం కేసులో సంజీవి పెద్దగా కృషి చేసిందిలేదు. చెయ్యవలసిందీ లేదు. అయితే కేసుకంటే నవనీతం, తీరా గెలిచాక గెలుపుకంటే ఇద్దరి వివాహం చాలా మందిని ఆకర్షించింది. నలుగురూ చెయ్యలేని పని ఏ ఒక్కడో చెయ్యడానికే గొప్పతనమని పేరు పెట్టుకుంటాం. అది మనకి సాధ్యమయ్యే స్థితిలో ఉంటే ఈర్ష్యపడతాం. సాధ్యంకాని స్థితిలో ఉంటే 'అదృష్ట'మని సరిపెట్టుకుంటాం. కలలో కూడా ఊహించని స్థితిలో ఆ పని జరిపితే ఆయనకి మహానుభావుడని బిరుదు ఇచ్చి మరిచిపోతాం.

వీటన్నిటికీ దగ్గరలో సంజీవి పరపతి ఇమిడింది. రెండు రకాల పార్టీలు ఆయన దగ్గరకి రావడం ప్రారంభించారు. ఎక్కడా సమాధానం దొరక్క, కేవలం సెంటిమెంటుతోనో చాకచక్యంతోనో సాధించాల్సిన కేసులు, పాపర్ దావాలు. నిజానికి పాపర్ కేసులు తగు మాత్రం ఫీజుతో చేపట్టే పని సంజీవి చేతిలో పడింది. సంజీవి దురాశపరుడు కాదు. కాగా, అతని జీవితం నేర్పిన పాఠం దేనిమీదా ఆశలు పెంచుకోక వచ్చింది చేతికి దక్కినందుకే ఆనందించమని. నవనీతంతో చాలా హార్దికమయిన సంసారాన్ని ప్రారంభించాడు. ఇద్దరికీ ఒకరికొకరు కొత్త 'రుచి'ని జీవితాలకు చేర్చారు. వివాహంతో నిజమైన అన్యోన్యతను సాధించిన అపురూపమయిన సకృతుగా ఎదురయ్యే సందర్భమది.

ఇదే సమయంలో మరొక వివాహానికి ఇంకొక వ్యక్తి రకరకాల ఉచ్చులు పన్నుతున్నాడు. ఆయన రాఘవచారి. అయితే అందులో దురుద్దేశంలేదు. తెలివితేటలపాలు ఎక్కువుంది. విఘ్నేశ్వరుడు తల్లిదండ్రుల చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేసి, భూప్రదక్షిణం చెయ్యబోయిన తమ్ముడిని ఓడించడంలో దుర్మార్గం లేదు. దేవుడు కనుక ఆ లౌక్యానికి 'మేథస్సు' లేబుల్ అంటించారు పెద్దలు. రాఘువాచారి విషయంలో విఘ్నేశ్వరరావుగారికి తీసిపోని మేథస్సునే ఉపయోగించాడు.

అంత ప్రయత్నం ఎందుకు? 'పాడ్'వంటి అందమయిన, చదువుకున్న అమ్మాయికి ప్రయత్నిస్తే తిరుమలకంటే మంచి సంబంధం దొరకదా? నిజానికి దొరకదు. కారణం పెళ్ళి విషయంలో - పాడ్ పెళ్ళి విషయంలో - రాఘువాచారికి కొన్ని లక్ష్యాలున్నాయి. కొన్ని అనుభవాలున్నాయి. కొన్ని పరిథిలున్నాయి.

పాడ్ ఎట్టి పరిస్థితుల్లోనూ ఇండియాలో ఉండే పిల్లకాదు. అమెరికాలో పెరిగిన అబ్బాయిలు ఇండియాలో అమ్మాయిల్ని పెళ్ళి చేసుకుని అమెరికా తీసుకుపోతే లక్షణంగా పాంటులు తొడుక్కుని, నుదుటిన బొట్టు చెరిపేసుకుని, లక్ష్మీ లక్కీగా, సావిత్రి చెవీగా ఉన్నాయి. కానీ, అమెరికాలో పెరిగిన ఏ ఆడపిల్లా ఇండియాలో పెరిగిన కుర్రాడిని పెళ్ళి చేసుకుని అమెరికా వెళ్ళాకగానీ, ఇండియా వచ్చిగానీ, సుఖంగా కాపరం చేసిన సందర్భాలు ఒక్కటి కూడా లేవు. ఇది రాఘువాచారికి బాగా తెలుసు. అందుకు కారణం అమెరికా

వాతావరణానికి మారిన ఆడపిల్ల ధోరణిలోకి మగాడు మారడం కష్టం. ఎందుకంటే పురుషాధిక్యతతో పెరిగిన వాతావరణంలోంచి కుర్రాడు వెళ్తున్నాడు కనుక. అయితే స్త్రీలు? సావిత్రి, అనసూయ, అరుంధతి మోడల్స్‌లో తండ్రులు తయారు చేశారు. భర్త దుర్మార్గుడయితే దుర్మార్గంతో సరిపెట్టుకోవడం, ఫేషన్ మనిషే అయితే అతనికి నచ్చే విధంగా ఫాషన్‌లకి అలవాటుపడటం సంస్కృతిలోనే అలవాటు చేయ్యడం కష్టంకాదు. మార్పు ఆడపిల్లల సైక్‌లో భాగంగా ఈ సంస్కృతి పెంచింది కనుక.

మాథమాటికల్ ఫిజిక్స్ ప్రొఫెసర్‌గా రాఘవాచారికి ఈ ఈక్వేషన్స్ బాగా తెలుసు. తాగుబోతువాడికి తాగుడుని అర్థం చేసుకునే పెళ్ళాం కావాలి. భగవద్గీతని పారాయణం చేసే మొగుడికి మహా పాత్రివ్రత్యం మీద నమ్మకం ఉన్న భార్య కావాలి. తప్పనిసరిగా అమెరికా వైపే దృష్టి సారించిన అమ్మాయికి తప్పనిసరి పరిస్థితుల్లో అమెరికాలో అడుగుపెడుతున్న కుర్రాడు భర్త కావడం క్షేమం. అయితే అతనికంటే ముందు అమ్మాయి అమెరికాకు అలవాటు పడిందా? పెళ్ళి చెడిపోతుంది. అమెరికా కంటే ముందు అబ్బాయికి అలవాటు పడాలి. ఇది బూతుగా అనుకున్నమాట కాదు. అందుకనే తిరుమల అమెరికా వెళ్ళేదాకా 'పాడ్' అమెరికా ఊసు ఎత్తకుండా ఆపాడు. తీరా తిరుమల అమెరికా వెళ్ళాక 'పాడ్' అమెరికా యాత్రకి అన్ని ప్లానులూ పూర్తిచేశాడు. ఇప్పుడు ఈక్వేషన్ కరెక్టుగా ఉంది. అమెరికాలో ఉన్న కుర్రాడు ఇండియానుంచి వచ్చిన, రావడానికి సిద్ధంగా ఉన్న, రావడానికి ఇష్టపడుతున్న అమ్మాయిని అమెరికాలో కలుసుకోబోతున్నాడు. ఇక ఈ పెళ్ళి ఫెయిలయ్యే అవకాశంలేదు.

పాడ్ తెలివయిన అమ్మాయి. పైగా నాన్న కూతురు. ఎకనామిక్స్ ఆనర్స్ ఫస్టు క్లాస్‌లో పాసయింది. అయితే తిరుమల కోసం అమెరికాలో జనరల్ ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీ అర్రులు చాచినట్టుగా ఆమె కోసం ఎవరూ అర్రులు చాచలేదు. అయినా ఆమెకి ఓ చిన్న సైజు ఉద్యోగం స్నేహితుల సహాయంతో చూసి పెట్టాడు. ఆ ఉద్యోగానికి ఆమె ఎకనామిక్స్ ఆనర్స్ అవసరం బొత్తిగా లేదు. ఇంగ్లీషు మాట్లాడే మంచి శరీరం ఉన్న అమ్మాయ్ చాలు. ఆ రెండూ 'పాడ్'కి ఉన్నాయి.

"ఇది బ్రెయిన్ డ్రైన్ కాదా?" అని అడిగాడు ఓ మిత్రుడు రాఘవాచారిని.

రాఘవాచారికి కావలసినంత సెన్స్ ఆఫ్ హ్యూమర్ ఉంది. నవ్వి, "కాదు. ఇది బ్రెయిన్ ఇన్ ది డ్రైన్ (బ్రెయిన్ మా అమ్మాయిది) ఐ యామ్ ట్రైయింగ్ టు సాల్వేజ్ ఇట్!" అన్నాడు.

కానీ ఎలా? అమెరికాలో ఏదీ ఆశ్చర్యం కాదు. అమెరికా బతుక్కి అర్రులు చాచిన ఎమ్మేలు తీరా ఈ డిగ్రీ ఆ దేశంలో చెల్లదంటే కేవలం ఉపాధికోసం గాస్‌స్టేషన్లో గాస్ నింపే పనికి కుదురుకోవడం తెలుసు. చదివిన ఎమ్మేని కుళ్ళు కాలవలో పారేసి అమెరికా పరిభాషలో ఎస్సెల్సీ లాంటి అర్హతని సంపాదించి, కాస్తపాటి డాలర్లతో కారు షెడ్లలో బతికిన, బతుకుతున్న వాళ్ళని తెలుసు. ఎందుకు? 'రేపు' అద్భుతంగా ఉండగలదని, ప్రయత్నిస్తే 'రేపు నీదే' నన్న ఆశని ఆ వ్యవస్థ ఇస్తోంది. పుట్టుక కారణంగా, కులం కారణంగా, జాలి కారణంగా ఆ అవకాశాన్ని ఈ వ్యవస్థ కొందరికయినా దూరం చేస్తోంది.

అందుకే ఆ రోజుల్లోనే తిలక్ కవి కనుక, ముందుకు చూసేవాడు కనక "అమెరికాలో డాలర్లు పండును" అన్నాడు.

డెట్రాయిట్‌లో పాడ్‌కి ఉద్యోగం కుదిరింది. ఉద్యోగం తిరుమలకి తరచు కనిపించే చోట కుదిర్చారు పెద్దలు. విశాఖలో వదులు పాంట్లు వేసుకుని తిరిగే ఆచార్లుగరి బైతు మొదట సాదా సీదా కారులో, దరిమిలాను జనరల్ ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీ కారులో తిరగడం అందంగా కనిపించింది (మనిషికాదు) పాడ్‌కి. ఇది కూడా అమెరికా ప్రభావమే. అమెరికాలో గ్లామరు ప్లాస్టిక్ కరెన్సీ - ఫేస్ కాదు. కరెన్సీ జేబులో ఉంటే ఆరునెలల్లో మనిషి వాలకం క్రాపు, మాట, అతను మనమీద చూపే ప్రభావం అన్నీ మారిపోతాయి. మరి మార్పునే ప్రేమించే పాడ్ తిరుమలపట్ల ఆకర్షితురాలు కావడంలో ఆశ్చర్యంలేదు.

పాడ్, తిరుమల నాలుగయిదుసార్లు కలిశారు. ఇప్పుడు అమెరికా పద్ధతిలో శరీరం తగ్గే ప్రయత్నాలు ప్రారంభించి అమెరికా లిప్‌స్టిక్‌తో, శరీరాన్ని అంటుకునే పీటర్ ఇంగ్లండ్ బనీన్లతో ప్లేట్‌లో వడ్డించిన గులాబ్ జామ్‌లాగా ఉంది పాడ్

అయిదారు నెలల్లో ఇద్దరూ అమెరికన్ బాణీలోనే డేటింగు చేశారు. నైట్ క్లబ్బుల్లో వచ్చీరాని డేన్స్‌లు చేసి దానికి 'మాడర్నయిజేషన్'గా ఇద్దరూ గుర్తులు పెట్టుకున్నారు. మధ్య మధ్య ముద్దులు పెట్టుకున్నారు.

ఓ పదినెలల తర్వాత డెట్రాయిట్‌లో కార్నిజీ డిటెక్టివ్ ఏజన్సీ నుంచి సీల్ చేసిన కవర్ వచ్చింది రాఘవాచారికి.

అందులో విషయం "పాడ్ అనే అమ్మాయి చాలా చలాకీ పిల్ల. చాలా తెలివయినది. ఆవిడకి ఇటాలియన్ పీజా అన్నా, సెవిస్టా రెడ్ వైన్ అన్నా, టాప్‌లెస్ క్లబ్బులన్నా చాలా ఇష్టం. 'తిరమల్' (ఇంతకంటే వాళ్ళకి ఆ పేరు అర్థంకాలేదు) అనే కుర్రాడితో ఈ మధ్య తెగ తిరుగుతోంది. కెనడాకి వెళ్ళే అండర్ గ్రౌండ్ టన్నెల్ ప్రక్కన ఫలానా రోజు రాత్రి చెవర్లెట్ కన్వర్టిబుల్‌లో ఆ కుర్రాడితో వెళ్ళింది."

రాఘవాచారి నిట్టూర్చాడు ఆనందంగా. ఇంక రెండో దశ ప్రయత్నానికి ఇది ప్రారంభం అని నిర్ణయానికి వచ్చాడు. కారులోనే ఆ రిపోర్టుకి నిప్పంటించి ఇంటికి వస్తూ దారిలో 'మురుగన్'కి ఓ కొబ్బరికాయ కొట్టి ఇల్లు చేరాడు.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments

ఈ నవల గురించి కిరణ్‌ప్రభ టాక్ షో వినడానికి ఇక్కడ క్లిక్ చేయండి.